

[Aksel Møller.]

eller virkelig udtryk for en ny? I alt fald har det ikke virket beroligende i den vestlige verden midt under denne russiske afspændingsmanøvre, at Sovjetunionens stærkeste mand, selve Khrustjev, beder os huske, at Sovjetunionen fastholder sine kommunistiske mål, og hvis nogen tror noget andet, vil de komme ud for en smertelig overraskelse. Det har nok ikke været ment som en af de vittigheder, der ellers plejer at ledsage charmeoffensiven.

Hele den vestlige verdens alliancepolitik, hele opbygningen af NATOs forsvarssystem, står jo netop i det formåls tjeneste at sikre os, at vi i alt fald i vor del af verden kan fortsætte vor tilværelse på de demokratiske grundsætninger, de grundsætninger, som står til kommunismen som ild til vand.

Det er mit partis opfattelse, at vi skal støtte afspændingstendenserne uden at begrænse, endside opgive, den forsvars- og udenrigspolitik, som den højtærede statsminister med rette tilskriver æren for, at afspændingen overhovedet er kommet i gang. Der er i de sidste dage faldet nogle udtalelser om muligheden for besparelser på statens forsvarsudgifter. Efter mit partis opfattelse giver den udenrigspolitiske situation ikke næring til sådanne tanker. Vi må dog huske, at Danmark allerede har foretaget betydelige begrænsninger, begrænsninger, som har formindsket vort forsvars effektivitet i sammenligning med vore allieredes. Det ville være sørgeligt, om man nu ville fortsætte ad samme vej, før det nedsatte forsvarsudvalg har haft lejlighed til at tage stilling til den fremtidige organisation af Danmarks forsvar. En afgørelse bør vente, indtil en ny forsvarslov kommer til behandling i det høje ting.

Umiddelbart før folketinget skiltes i foråret, havde vi lejlighed til at tage stilling til indholdet af de samtaler, som den højtærede stats- og udenrigsminister havde ført i Bonn om de sydslesvigske forhold. Vi håber, som det er udtrykt i åbnings-talen, at der virkelig hermed er bidraget til at skabe mere harmoniske forhold i grænseegnene. Vi havde også i de senere indtrufne begivenheder, nedsættelsen af et fællesudvalg mellem danske og tyske som en overgang indtil næste landdagsvalg, noteret et skridt på vejen til bedre nabo-

forhold mellem Danmark og Tyskland. Men disse forventninger er i nogen grad blevet skuffet ved den ensidige ophævelse af Kiel-erklæringen, den erklæring, som fastslog ikke blot det danske, men også det frisiske mindretals stilling, og vi har svært ved at se en begrundelse for denne erklærings ophævelse. Det forekommer mig, at der i den ikke stod andet og mere end det, der i vor tid må være en naturlig menneskeret, hvor nationale flertal og mindretal skal leve side om side.

Hvilke oplysninger vil den højtærede stats- og udenrigsminister give tinget om hensigten med og betydningen af, at Kiel-erklæringen ikke eksisterer længere? Er det danske mindretals rettigheder blevet færre, er dets stilling blevet svagere? Ikke blot vi, men mange både nord og syd for grænsen vil med interesse afvente stats- og udenrigsministerens syn herpå.

Fra den ubegrænsede tilfredshed med regeringens udenrigspolitik til den noget mindre tilfredshed med udfaldet af den sydslesvigske politik kommer jeg til at give udtryk for mit partis meget beskedne tilfredshed med dens Færøpolitik. Jeg falder for den fristelse, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen undgik. Det forekommer mig virkelig, at der i denne politik er forekommet begivenheder, som det høje ting har krav på at få en redegørelse for, ikke mindst da den højtærede statsminister umiddelbart efter de første urolige begivenheder på Færøerne og umiddelbart efter, at den højtærede finansminister var vendt hjem, gav tinget en redegørelse for disse forhold.

Ved tredie behandling i maj måned af tillægsbevillingslovforslaget fik vi altså, kort før folketinget sluttede sit arbejde op til sommerferien, lejlighed til at tage stilling til den redegørelse, den højtærede statsminister da gav, og ved denne lejlighed henledte både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og jeg den høje regerings opmærksomhed på den betydning, vi tillagde det, at opgøret mellem loven og urostifterne blev gennemført uden afkortning. Jeg beklager meget, at retsopgøret, som årets tidligere begivenheder i så høj grad gav anledning til, blev forhalet.

Den høje regering vil utvivlsomt med en lang række datoer kunne forklare os, hvor-